

כ"ו אדר תר"ץ
27 מרס 1930
יום ה'

ישיבה עם המרכז החקלאי. בשנת 1926 עבר בלשכה
ברחובות גרייצר. בדצמבר 1927 עזב את העבודה ודרש משכורת
מהמועצה וממרכזו. חבץ אותם למשפט חברים. בינואר 1929 יצא
מסק דין שהייב את שני המוסדות להצאין על 158,9 לא"י ומהם
סולקו כבר 101,57 לא"י. המרכז מוען שערער על הססק, וגם שלם
את חלקו בשלמות. נמסר לגורפינקל לברר את החשבונות, ושאלהי
את זמורא אם הוגש ערעור או לא.

דנו גם בהשחתות המרכז בהקציב הוה"פ. הוה"פ דורש
375 לא"י לשנה, המרכז החקלאי החליט 150 לא"י. לומם מוען שבלי
המרכז אין הוא יכל לשנות החלטת המרכז. מחוך בירור זה נכנסנו
לבהינה מצב התקציבים הארגוניים בכלל. באנו לידי ססקנה שכל
חקציב מועצה כפרית מתאשר ע"י המרכז ומקבל ע"י כך חוקף. באוחו
זמן מוגש התקציב לוועדת הבקורת המגישת את הערוחיה למסקנותיה
למרכז ולוה"פ. מועצה כפרית יכלה לערער על המרכז בפני הוה"פ,
אולם הערעור אינו מבטל את חובת קיום התקציב עד שמתקבלת החלטה
מהנודת של הוה"פ.

במשך יומים יודיע המרכז החקלאי אם יתן לע"ע עד שוב
החברים מלונדון 20 לא"י לחודש ע"ח התקציב.

בררנו מכסוך מ.פ. חדרה - מרכז חקלאי. הסכם שלא היה
יסוד למרכז החקלאי להפסיק הקשרים עם מ.פ.ח. עצם העניין יובא
לבירור לפני הוה"פ בשם החברים מלונדון.

ברחובות, בוכות על שכר הקבורה של 200 מא"י, היחה ישיבה
של מ.ש.י. והסרכז החקלאי עם האכרים המעסיקים עבודה עברית. לא
באו לידי הסכמה, כי האכרים דרשו הכרה פרינציפיונית בסיניסום של
17½ גרוש.

ססילנסקי נסע אחסול לירושלם בעניין זה ונסע נקרא למחר
לתנה"צ.

כ"ח אדר
28 מרס
יום ו'

נסעתי לחיפה.

בשלש ישיבות עם האופים ומ.ש.ח. קומדים לכרות חווה עם
הבעלים על חנאי הקבורה. נקודות המריבה הן : חופש שנתי, פיצויים
במקרה פטורין, הגדלת שכר העוזרים. הבעלים מסכימים לשלם שכר סלא
בעד כל ימי החג לרבות חוה"מ של פסח, אך אינם מסכימים לפיצויים
במקרה פטורין, אלא להשתתפות בקרן לאינוולידים. לעוזרים הסכים
להוסיף 2½ גרוש (קבלו עד עכשיו 30 גרוש), הפועלים דורשים 5 גרוש.
חשאלה היא, אם לעמוד עד כדי שביחה על דרישה פיצויים. אני יעצתי
נגד שביחה, אולם מחיתי את הצעתם שהח"מ יחלים בשאלה זו. האופים
תחליטו על שביחה, אולם ההחלטה מסרו למ.ש.ח. ...

4½ ישיבה עם פטורים. דנו על יחס צבור פטורים לתנועת
הפועלים.